

DECIZIA NR.60

privind soluționarea contestației formulate de **dl. X**
înregistrată la Administrația Finanțelor Publice
sub nr./04.10.2011

Serviciul Soluționare Contestații din cadrul Direcției Generale a Finanțelor Publice Caraș-Severin a fost sesizat de Serviciul Registru Contribuabili Declarații Fiscale Persoane Fizice din cadrul Administrației Finanțelor Publice Reșița prin adresa nr./10.10.2011, înregistrată la D.G.F.P. Caraș-Severin sub nr./11.10.2011, asupra contestației formulate de **dl. X** cu domiciliul în, str., nr.8, bl., sc., et., ap., jud..

Obiectul contestației în constituie Decizia de calcul al taxei pe poluare pentru autovehicule nr./26.09.2011 prin care s-a stabilit taxa pe poluare pentru autovehicule în sumă de **lei**.

Contestația este depusă în termenul legal prevăzut de art.207 alin.(1) din O.G. nr.92/2003 privind Codul de procedură fiscală, republicată, cu modificările și completările ulterioare.

Constatând că, în speță, sunt îndeplinite dispozițiile art.209 alin.(1) din O.G. nr.92/2003 privind Codul de procedură fiscală, republicată, cu modificările și completările ulterioare, Direcția Generală a Finanțelor Publice Caraș-Severin prin Serviciul Soluționare Contestații, este legal investită să soluționeze contestația formulată.

I. Prin contestația formulată dl. X solicită anularea Deciziei de calcul al taxei pe poluare pentru autovehicule nr./26.09.2011 emisă de Administrația Finanțelor Publice, deoarece aceasta încalcă prevederile art.110 din Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene.

De asemenea, solicită restituirea taxei de poluare pentru autovehicule, achitată în baza deciziei de poluare, prin chitanța seria nr./27.09.2011, în sumă de lei și plata dobânzii legale aferente acestei sume, calculată conform art.124, art.120 alin.(7), art.70 alin.(1) din Codul de procedură fiscală.

Contestatorul arată că în luna septembrie 2011 a cumpărat un autoturismul M1, marca Volkswagen, tip, serie șasiu , seria, număr înmatriculare, normă de poluare E4, iar, pentru înmatricularea acestuia în România a fost nevoit să plătească la data de 27.09.2011, taxa pe poluare pentru autovehicule în sumă de lei, în baza deciziei de calcul al taxei pe poluare pentru autovehicule nr./26.09.2011, taxă prevăzută de art.4 și 5 din OUG nr.50/2008, cu modificările și completările ulterioare; Direcția Regim Permise de Conducere și Înmatriculare a Vehiculelor solicitând chitanța care atestă plata acestei taxe, conform art.5 alin.(5) din OUG 50/2008 și art.7 alin.(1) lit.) din Ordinul nr.1501 privind procedura înmatriculării, înregistrării, radierii și eliberarea autorizației de circulație provizorie sau pentru probe a vehiculelor, publicat în Monitorul Oficial nr.941/21.11.2006.

Contestatorul susține că această taxă este nelegală pentru următoarele motive:

Prin Legea nr.157/2005 România a ratificat Tratatul prin aderarea Bulgariei și României la Uniunea Europeană, efectele acestei ratificări fiind reglementate de art.148 alin.(2) și alin.(4) din Constituția României, astfel cum a fost republicată, în conformitate cu care prevederile Tratatelor Constitutive ale UE și celelalte reglementări comunitare cu caracter obligatoriu, au prioritate față de dispozițiile contrare din legile interne, cu respectarea prevederilor actului de aderare.

Astfel, conform acesteia România devine parte la tratatele pe care le întemeiază U.E., așa cum sunt acestea modificate sau completate, printre care și Tratatul instituind Comunitatea Europeană și la Tratatul privind Uniunea Europeană, iar art.2 prevede Parlamentul, Președintele României, Guvernul și autoritatea judecătorească garantează ducerea la îndeplinire a obligațiilor României rezultate din actul aderării și din prevederile tratatelor constitutive ale Uniunii Europene, precum și celelalte reglementări comunitare cu caracter obligatoriu.

Contestatorul susține că libera circulație a mărfurilor (bunurilor) este una din cele patru libertăți fundamentale instaurate prin Tratatul Comunității Europene, esențială pentru instaurarea pieței comune fiind prevăzut de acesta în art.3 alin.(1) lit.a) și c), art.21-31 și art.90 (fostul art.90 TCE/ actual art.110 TFUE). Astfel, eliminarea taxelor vamale, realizarea unei uniuni vamale și înlăturarea restricțiilor cantitative în schimburile comerciale și a altor măsuri cu efect echivalent este considerată de primă importanță în instituirea și funcționarea Comunității Europene, fiind trecută la litera a) dintr-un șir de 21 de condiții pe care la prevede articolul 3.

De asemenea, contestatorul susține că Tratatul TCE interzice taxele vamale și taxele cu echivalent, neținând cont dacă mărfurile importate fac sau nu fac concurență bunurilor indigene și nici dacă sunt instituite cu scopul de a proteja bunurile indigene similare sau cu scopul de a procura venituri autorităților publice, deoarece scopul îl constituie asigurarea liberei circulații a mărfurilor.

Prin aceste prevederi se limitează libertatea statelor membre în materie fiscală de a restricționa libera circulație a mărfurilor prin interzicerea taxelor discriminatorii, respectiv discriminarea între produsele importate și cele autohtone de natură similară.

Contestatorul arată că, Curtea de Justiție, în baza art.234 din Tratatul CE, a stabilit că taxele cu efect echivalent sunt orice taxe pecuniare, indiferent de mărimea, denumirea sau modul lor de aplicare, care sunt supuse unilateral asupra mărfurilor naționale ori străine pentru că ele trec o frontieră și care nu sunt taxe vamale în sens strict.

Totodată, contestatorul arată că începând cu data de 01.12.2009 a intrat în vigoare Tratatul de la Lisabona, iar în conformitate cu modificările aduse Tratatului instituind Comunitatea Europeană prin acest tratat, a fost redenumit "Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene", iar fostul art.90 din Tratatul instituind Comunitatea Europeană a fost renumerotat, devenind art.110 al noului Tratat privind funcționarea Uniunii Europene, cu același conținut. Astfel, art.110 TFUE are drept obiectiv asigurarea liberei circulații a mărfurilor între statele membre în condițiile normale de concurență, prin eliminarea oricărei forme de protecție care poate decurge din aplicarea de impozite interne discriminatorii față de produsele provenind din alte state membre.

DI. X precizează că, C.J.C.E. a statuat că articolul trebuie interpretat în sens larg, astfel încât să se permită includerea tuturor procedurilor fiscale care ar aduce atingere, în mod direct sau indirect, egalității de tratament între produsele naționale și cele importate. Iar, interdicția pe care o stabilește acest articol trebuie aplicată, prin urmare, de fiecare dată când o prelevare fiscală este de natură să descurajeze importul de bunuri provenind din alte state membre, favorizând producția internă sau bunurile disponibile pe piața națională.

Astfel, potrivit unei jurisprudențe constante a Curții, articolul 110 TFUE are efect direct. Obiectivul articolului 110 TFUE nu este să impună statelor membre vreun sistem anume de impozitare internă, acestea păstrând un grad considerabil de libertate și autonomie în ceea ce privește uniformizarea taxelor și a impozitelor și cotele aplicate; ceea ce face articolul 110 TFUE este să interzică impozitarea internă care discriminează, direct sau indirect, produsele importate în favoarea produselor naționale.

Contestatorul arată că, în cazul în care un stat membru impune o taxă autovehiculelor de ocazie importate, articolul 110 TFUE impune ca prin regimul fiscal în cauză nu trebuie să fie discriminate aceste vehicule prin favorizarea, direct sau indirect, a vehiculelor din acel stat membru. Acesta este un principiu general din care decurge toate celelalte considerații (Hotărârea Nadasdi și Nemeth, Hotărârea Brzezinski, Hotărârea din 20 septembrie 2007, Comisia Grecia (C-

74/06Rep., p.I-7585) și Hotărârea din 3 iunie 2010, Kalinchev , C-2/09 nepublicată încă în Repertoriu).

DI. X susține că măsurile care vizează îmbunătățirea condițiilor de mediu trebuie, desigur, să fie încurajate, dar acestea nu trebuie adoptate astfel încât să se dea naștere unor discriminări ale produselor importate.

Contestatorul arată că la data de 07.04.2011, Curtea de Justiție a Uniunii Europene a pronunțat o hotărâre preliminară în cauza Ioan Tatu c. Statul Român prin Ministerul Economiei și Finanțelor, Direcția Generală a Finanțelor Publice Sibiu, Administrația Finanțelor Publice Sibiu, Administrația Fondului pentru Mediu și Ministrul Mediului, afacerea C-402/09, ca urmare a cererii de pronunțare a unei hotărâri preliminare formulate de Tribunalul Sibiu la 18.06.2009.

Întrebarea transmisă de Tribunalul Sibiu a fost următoarea: "Contravin dispozițiile O.U.G. nr.50/2008, cu modificările ulterioare, dispozițiilor articolului 110 TFUE; se instituie între-adevăr o măsură discriminatorie?"

Răspunzând întrebării preliminare adresate de Tribunalul Sibiu, Curtea s-a pronunțat astfel:

"Articolul 110 TFUE trebuie interpretat în sensul că se opune ca un stat membru să instituie o taxă pe poluare aplicată autovehiculelor cu ocazia primei lor înmatriculări în acest stat membru, dacă regimul acestei măsuri fiscale este astfel stabilit încât descurajează punerea în circulație, în statul membru menționat, a unor vehicule de ocazie cumpărate în alte state membre, fără însă a descuraja cumpărarea unor vehicule de ocazie având aceeași vechime și aceeași uzură de pe piața națională."

De asemenea, arată că CJUE și în cauzele conexe C- 29/11 Sfichi și C-30/11 Ilaș, C-136/10 Obreja și C-178/10 SC DARMI SRL, C-263/2010 Nisipeanu, a reiterat soluția din cauza Tatu, referindu-se la regimul general de fiscalitate care a instituit taxa de poluare, reglementată de OUG 50/2008, indiferent de variantele de modificare ale actului normativ contestat, începând cu 2008 și terminând cu 2011.

Prin urmare, dl X arată că hotărârea din 7 iulie 2011 în afacerea Nisipeanu confirmă că toate variantele taxei pe poluare sunt incompatibile cu art.110 TFUE.

Contestatorul susține că autoritățile naționale sunt cele care trebuie să aplice o hotărâre anterioară pronunțată în interpretarea dreptului comunitar de către CJUE, Curtea dă o interpretare a compatibilității legii naționale cu dreptul comunitar, fiind apoi de competența autorităților naționale să aplice acea interpretare în cadrul propriului sistem.

De asemenea, contestatorul susține că principiul general este că hotărârea CJUE interpretează dreptul astfel cum trebuia înțeles de la momentul intrării sale în vigoare și prin urmare aceasta urmează a se aplica raporturilor juridice anterioare momentului pronunțării hotărârii preliminare, și în consecință dreptul trebuie aplicat în acest mod de către autoritățile administrative raporturilor juridice de dinaintea pronunțării hotărârii preliminare, fiind obligate în aplicarea principiului cooperării/loialității care decurge din art.10 din TCE.

Contestatorul susține că, obligația de colaborare a statelor membre rezultă din dispozițiile art.10 T.C.E. denumită și principiul loialității comunitare sau al cooperării loiale, care obligă statele membre să acționeze, fiind o obligație pozitivă, ceea ce corespunde principiului primordialității dreptului comunitar asupra dreptului național (Hotărârea Curții din 15 iulie 1964 Costa c E.N.E.L, cauza C-6/1964).

De asemenea, contestatorul susține că obligația de a aplica prioritar dreptul comunitar nu este opozabilă numai jurisdicțiilor, ci și executivului însuși și organelor componente ale acestuia cum sunt bunăoară autoritățile fiscale, precum și faptul că CJUE este singura care interpretează oficial Tratatul UE, astfel în toate litigiile va trebui să se țină cont de această decizie.

DI. X arată că, raportat la soluționarea cauzei C-402/09, Tatu, la data de 07.04.2011, precum și a cauzelor C-29/11 Sfichi și C-30/11 Ilaș, autoritățile naționale sunt obligate să țină cont de interpretarea art.110 TFUE, dezlegată de CJUE.

Contestatorul invocă în cauză și prevederile art.21 alin.(4) și art.17 alin.(1) lit.a) și d) din O.G. nr.92/2003 privind Codul de procedură fiscală, republicată cu modificările și completările

ulterioare, iar pentru toate motivele arătate, solicită admiterea contestației, așa cum a fost formulată.

Argumentația juridică a contestatorului este:

- art.1 și art.7 din Legea nr.554/2004 privind contenciosul administrativ;
- art.21 alin.(4), art.70, art.117, art.124, art.135, art.205-218 din Codul de procedură fiscală;
- art.148 din Constituția României;
- art.7 din OUG nr.50/2008 pentru instituirea taxei pe poluare pentru autovehicule, cu modificările și completările ulterioare.

La contestația formulată contestatorul a anexat în copie:

- Decizia de calcul al taxei pe poluare pentru autovehicule nr./26.09.2011;
- Chitanța seria nr./27.09.2011 în valoare de lei;
- CIV - ul autoturismului seria.

II. Organele fiscale din cadrul Administrației Finanțelor Publice urmare a „Cererii de calcul a taxei pe poluare pentru autovehicule” nr./26.09.2011, depusă de dl. X, prin care solicita calcularea taxei pe poluare în conformitate cu prevederile O.U.G. nr.50/2008 pentru instituirea taxei pe poluare pentru autovehicule, cu modificările și completările ulterioare în vederea efectuării primei înmatriculări a autovehiculului marca VOLKSWAGEN PASSAT în România, au emis Decizia de calcul al taxei pe poluare pentru autovehicule nr./26.09.2011, prin care s-a stabilit o taxă pe poluare în sumă de lei.

III. Având în vedere documentele existente la dosarul cauzei, constatările organelor fiscale, susținerile contestatorului, precum și actele normative invocate, se rețin următoarele:

Cauza supusă soluționării Direcției Generale a Finanțelor Publice Caraș-Severin prin Serviciul Soluționare Contestații este dacă organele fiscale legal au stabilit prin Decizia de calcul al taxei pe poluare pentru autovehicule nr. /26.09.2011, taxa pe poluare în sumă de lei, în condițiile în care motivațiile contestatoarei nu sunt de natură să modifice cuantumul taxei, iar potrivit O.U.G. nr.50/2008, taxa pe poluare se datorează cu ocazia primei înmatriculări a unui autovehicul în România.

În fapt, prin cererea înregistrată la Administrația Finanțelor Publice sub nr. /26.09.2011, dl. X a solicitat calcularea taxei pe poluare, în vederea primei înmatriculări în România, a autoturismului marca VOLKSWAGEN PASSAT, Tip, Categoria auto M1, Norma poluare E4, Serie sașiu, Număr de omologare, Nr. identificare, Capacitate cilindrică cmc, Serie carte auto, An fabricație 2008, Data primei înmatriculări 26.05.2008.

Organele fiscale din cadrul Administrației Finanțelor Publice, în baza documentelor depuse de dl. X și în temeiul O.U.G. nr.50/2008 privind instituirea taxei pe poluare pentru autovehicule, cu modificările și completările ulterioare, au emis Decizia de calcul al taxei pe poluare pentru autovehicule nr. /26.09.2011, pentru suma de lei.

Prin contestația formulată dl. X nu contestă modul de calcul al taxei pe poluare pentru autovehicule, contestă nelegalitatea OUG nr.50/2008 și nerespectarea prevederilor art.110 din Tratatul Constitutiv al Uniunii Europene.

În drept, sunt incidente prevederile O.U.G nr.50/2008 pentru instituirea taxei pe poluare pentru autovehicule, cu modificările și completările ulterioare, care precizează:

Art. 1

„(1) Prezenta ordonanță de urgență stabilește cadrul legal pentru instituirea taxei pe poluare pentru autovehicule, denumită în continuare taxă, care constituie venit la bugetul Fondului pentru mediu și se gestionează de Administrația Fondului pentru Mediu.”

Art. 3

„(1) Intră sub incidența taxei autovehiculele din categoriile M(1)-M(3) și N(1)-N(3), astfel cum sunt acestea definite în RNTR2.”

Art. 4

„Obligația de plată a taxei intervine:

- a) cu ocazia primei înmatriculări a unui autovehicul în România;
- [...].”

Art. 5

“(1) Taxa se calculează de autoritatea fiscală competentă.

(2) Pentru stabilirea taxei, persoana fizică sau persoana juridică, denumite în continuare contribuabil, care intenționează să efectueze înmatricularea autovehiculului va depune documentele din care rezultă dovada dobândirii autovehiculului, precum și elementele de calcul al taxei, prevăzute în normele metodologice de aplicare a prezentei ordonanțe de urgență.

(3) Valoarea în lei a taxei se determină pe baza cursului de schimb valutar stabilit în prima zi lucrătoare a lunii octombrie din anul precedent și publicat în Jurnalul Oficial al Uniunii Europene.

(4) Taxa se plătește de către contribuabil într-un cont distinct deschis la unitățile Trezoreriei Statului pe numele Administrației Fondului pentru Mediu.

(5) Dovada plății taxei va fi prezentată cu ocazia înmatriculării autovehiculului aflat în una dintre situațiile prevăzute la art. 4.”

coroborat cu prevederile art.3 alin.(1) și alin.(2) din H.G nr.686/2008 privind aprobarea normelor metodologice de aplicare a Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 50/2008 pentru instituirea taxei pe poluare pentru autovehicule, cu modificările și completările ulterioare, care precizează:

Art. 3

“(1) Taxa se calculează de organul fiscal competent din subordinea Agenției Naționale de Administrare Fiscală, care reprezintă:

a) în cazul persoanelor juridice, al persoanelor fizice care desfășoară activități economice în mod independent sau exercită profesii libere - organul fiscal la care persoana este înregistrată ca plătitor de impozite și taxe;

b) în cazul persoanelor fizice - organul fiscal în a cărui rază teritorială persoana fizică își are domiciliul fiscal.

(2) În vederea calculării taxei de către autoritatea fiscală, persoana fizică sau persoana juridică în numele căreia se efectuează înmatricularea, denumită în continuare contribuabil, trebuie să prezinte, în copie și în original, următoarele documente:

a) cartea de identitate a vehiculului;

b) documente care atestă dobândirea autovehiculului pentru care se solicită plata taxei pe poluare de către contribuabil; și

c) în cazul autovehiculelor rulate achiziționate din alte state, un document din care să rezulte data primei înmatriculări a acestora și, după caz, declarația pe propria răspundere prevăzută la art. 5 alin.(4), precum și rezultatul expertizei tehnice efectuate de Regia Autonomă «Registrul Auto Român» ori rezultatul evaluării individuale efectuate potrivit art. 5 alin.(20).”

Având în vedere cele de mai sus, se reține că regimul taxei pe poluare pentru autovehicule a intrat în vigoare la data de 1 iulie 2008, conform art.14 din O.U.G. nr.50/2008, act normativ care stabilește cadrul legal pentru instituirea taxei pe poluare pentru autovehicule, taxă cu destinația de venit la bugetul Fondului pentru mediu, gestionată de Administrația Fondului pentru Mediu, în vederea finanțării Programelor și proiectelor pentru protecția mediului, reprezentând opțiunea legiuitorului național, urmare a abrogării art.214¹-214³ din Legea nr.571/2003 privind Codul fiscal, cu modificările și completările ulterioare.

Prin urmare, câtă vreme legislația fiscală prevede în mod expres plata taxei pe poluare cu ocazia primei înmatriculării a unui autovehicul în România, această taxă este legal datorată.

În ceea ce privește susținerile contestatorului cu privire la faptul că această taxă este nelegală în raport cu legislația comunitară, se reține că art.148 din Constituția României instituie supremația tratatelor constitutive ale Uniunii Europene, față de dispozițiile contrare din legile interne, „respectarea prevederilor actului de aderare” iar în conformitate art.I-33 alin.1 din Tratatul de aderare ratificat prin Legea nr.157/2005 „Legea cadru europeană este un act legislativ care obligă orice stat membru destinat în ceea ce privește rezultatul care trebuie obținut, lăsând în același timp autorităților naționale competența în ceea ce privește alegerea formei și a mijloacelor.”

Rezultă că legile cadru sunt obligatorii pentru statele membre numai în privința rezultatului, autoritățile naționale având competența de a alege forma și mijloacele prin care se asigură obținerea rezultatului.

Astfel, potrivit art.110 (ex-articolul 90 TCE) primul paragraf din Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene: „Nici un stat membru nu aplică, direct sau indirect, produselor altor state membre impozite interne de orice natură mai mari decât cele care se aplică, direct sau indirect, produselor naționale similare.”

Din jurisprudența constantă a Curții de Justiție a Comunității Europene a rezultat că tratatul nu este încălcat prin instituirea unei taxe pe poluare în momentul primei înmatriculări a unui autovehicul pe teritoriul unui stat membru, iar prin caracterul ei fiscal taxa intră în regimul intern de impozitare, domeniu rezervat exercitării prerogativelor suverane ale statelor membre.

Tot jurisprudența Curții a stabilit că art.90 primul paragraf din Tratat este încălcat **numai atunci când cuantumul taxei pe poluare, este calculat fără luarea în calcul a deprecierei reale a vehiculului, excede cuantumul taxei reziduale încorporate în valoarea vehiculelor de ocazie similare deja înmatriculate pe teritoriul național.** (pct. 29 Hotărârea din 18.01.2007 Brzezinski, C-313/05, pct.26 Hotărârea din 20.09.2007, Comisia/Grecia, C -74/06).

Totodată, potrivit expunerii de motive din preambulul O.U.G. nr.50/2008 pentru instituirea taxei pe poluare pentru autovehicule, cu modificările și completările ulterioare, emisă în temeiul art.115 alin.(4) din Constituția României, rezultă că aceasta a fost adoptată:

„În scopul asigurării protecției mediului prin realizarea unor programe și proiecte pentru îmbunătățirea calității aerului și pentru încadrarea în valorile limită prevăzute de legislația comunitară în acest domeniu, a ținut cont de necesitatea adoptării de măsuri pentru a asigura respectarea normelor de drept comunitar aplicabile, inclusiv a jurisprudenței Curții de Justiție a Comunităților Europene, a avut în vedere faptul că aceste măsuri trebuie adoptate în regim de urgență, pentru evitarea oricăror consecințe juridice negative ale situației actuale, în considerarea faptului că aceste elemente vizează interesul public și constituie situații de urgență și extraordinare, a căror reglementare nu poate fi amânată.”

Prin urmare, scopul acestui act normativ este acela de a asigura respectarea dispozițiilor legii cadru europene, respectiv Tratatul de instituire a Comunității Europene, cu privire la

îmbunătățirea calității aerului și încadrarea poluării în valorile limită, în conformitate cu dispozițiile art.1-33 din Tratatul de aderarea României la U.E. ratificat prin Legea nr.157/2005, sumele colectate din perceperea acestei taxe fiind destinate finanțării programelor și proiectelor pentru protecția mediului.

De asemenea, din H.G. nr.686/2008 privind aprobarea Normelor metodologice de aplicare a Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 50/2008 pentru instituirea taxei pe poluare pentru autovehicule, nivelul taxei este determinat de norma de poluare corelată cu vechimea, rulajul mediu anual și starea generală standard și reprezintă reflexia în plan fiscal a principiului "poluatorul plătește", principiu unanim acceptat la nivelul Uniunii Europene.

De menționat este și faptul că, din cuprinsul art.3 alin.(1) din O.U.G. nr.50/2008, rezultă că taxa pe poluare se aplică tuturor autoturismelor, indiferent dacă ele provin dintr-un stat membru al Uniunii sau de pe piața internă, fiind excluse din sfera de aplicare a acesteia autoturismele prevăzute la art.3 alin.(2) din ordonanță, însă pe baza unor criterii ce privesc destinația lor și nu proveniența.

Prin urmare, motivația contestatoarei cu referire la faptul că taxa pe poluare este nelegală, nu poate fi reținută în soluționarea favorabilă a contestației, deoarece taxa aplicată produsului provenind din alte țări membre și cea aplicată produsului național similar este calculată după aceeași formulă de calcul, având în vedere criteriile obiective precum emisiile de CO2, capacitatea cilindrică, vechimea sau rulajul autovehiculului, fără a conduce la o impozitare superioară a produsului importat față de produsele naționale și fără a avea efect discriminatoriu.

Cu privire la legalitatea instituirii taxei pe poluare prin O.U.G nr.50/2008 și la respectarea de către aceasta a dispozițiilor art.148 alin.(4) din Constituție, s-a pronunțat Curtea Constituțională prin Decizia 802 din 19.05.2009 (definitivă și general obligatorie) publicată în Monitorul Oficial, Partea I nr.428 din 23/06/2009 referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor Ordonanței de urgență a Guvernului nr.50/2008 pentru instituirea taxei pe poluare pentru autovehicule, în ansamblu, și, în special, a celor ale art.11 din aceeași ordonanță.

Mai mult, această taxă pe poluare a fost stabilită ca urmare a solicitării contestatorului care prin cererea nr./26.09.2011, depusă la organul fiscal, a solicitat calculul taxei pe poluare în vederea primei înmatriculări în România pentru autovehiculul marca VOLKSWAGEN PASSAT.

De asemenea, față de cele expuse mai sus, se reține că instituirea taxei pe poluare reprezintă opțiunea legiuitorului național, iar organele fiscale sunt obligate să respecte prevederile art.13 din O.G. nr.92/2003 privind Codul de procedură fiscală, republicată, cu modificările și completările ulterioare, conform căroră: "Interpretarea reglementărilor fiscale trebuie să respecte voința legiuitorului așa cum este exprimată în lege".

Având în vedere cele menționate, se reține că Administrația Finanțelor Publice, a emis în mod legal Decizia de calcul al taxei pe poluare pentru autovehicule nr. /26.09.2011, prin care s-a stabilit taxa pe poluare în sumă de lei, pentru autovehiculul marca VOLKSWAGEN PASSAT, motiv pentru care va fi respinsă ca neîntemeiată contestația dl. X, pentru suma de lei, reprezentând taxa pe poluare pentru autovehicule.

Totodată, având în vedere faptul că în prezenta cauză, prin respingerea contestației ca neîntemeiată în raport cu Decizia de calcul al taxei pe poluare pentru autovehicule nr. /26.09.2011, contestatorul nu a beneficiat de o soluție favorabilă, solicitarea acestuia cu privire la restituirea sumei achitate cu titlu de taxa pe poluare, cu ocazia primei înmatriculări în România a autovehiculului în cauză, nu se justifică.

Pentru considerentele menționate mai sus și în baza art.1 alin.(1), art.3 alin.(1), art.4 lit.a), art.5 alin.(1), alin.(2), alin.(3), alin.(4), alin.(5), art.14 alin.(1), alin.(2) din O.U.G. nr.50/2008 pentru instituirea taxei pe poluare pentru autovehicule, cu modificările și completările ulterioare; art.3, alin.(1), alin.(2) din H.G. nr.686/2008 privind aprobarea normelor metodologice de aplicare a Ordonanței de urgență a Guvernului nr.50/2008 pentru instituirea taxei pe poluare pentru autovehicule; art.13, art.216 alin.(1) din O.G. nr.92/2003 privind Codul de procedură fiscală, republicată, cu modificările și completările ulterioare; art.115 alin.(4) din Constituția României, republicată, se:

DECIDE

Respingerea ca neîntemeiată a contestației formulată **dl. X** pentru suma de **lei** reprezentând taxa pe poluare pentru autovehicule stabilită prin „Decizia de calcul al taxei pe poluare pentru autovehicule nr./26.09.2011”, emisă de Administrația Finanțelor Publice .

Prezenta decizie este definitivă în sistemul căilor de atac administrativ și poate fi atacată la Tribunalul, în termen de 6 luni de la comunicare, conform procedurii legale.

DIRECTOR EXECUTIV,

